

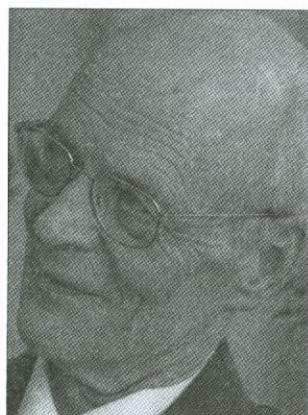
Nina Martola prisbelönt

Svenska litteratursällskapet i Finland har tilldelat filosofie doktor **Nina Martola** Statsrådet Mauritz Hallbergs pris om 18 000 euro för hennes avhandling i nordiska språk, en studie i hur prepositionen *åt* används i nutida finlandssvenska och sverigesvenska. Nina Martola, föreståndare för Svenska avdelningen vid Focis, disputerade vid Helsingfors universitet i december 2007 med avhandlingen *Konstruktioner och valens. Verbfraser med åt i ett jämförande perspektiv* (Nordica Helsingiensis 9. 2007). Att det finns en skillnad mellan de två svenska varieteterna har språkforskare i bägge länderna länge varit medvetna om: "A skrev ett brev åt B" kan t.ex. tolkas olika. Det finlandssvenska prepositionsbruket står bl.a. under viss påverkan av finskans kasussystem. Genom studiet av ett omfattande material visar Nina Martola att *åt* inte som väntat överanvänds i finlandssvenskan, men att prepositionen tenderar att dominera i vissa konstruktioner på ett sätt som avviker från svenskt språkbruk. Enligt prisnämnden bidrar Martolas avhandling på ett intressant sätt till beskrivningen av svenskan både i Finland och i Sverige.

Statsrådet Mauritz Hallbergs pris tilldelas årligen en forskare som i en akademisk avhandling, utgiven i original på svenska i Finland, visat prov på särskilt framstående forskning. Se en videointervju med Nina Martola på www.sls.fi.

Prisad Slotte i pension

Foto: Asger Albjerg

Peter Slotte, huvudredaktör för *Ordbok över Finlands svenska folkmål*, belönades 25.3.2009 med Svenska folkskolans vänners Hagforsmedalj samt 2000 euro.

Peter Slotte disputerade för

doktorsgraden 1978, med avhandlingen *Sjönamnen i Karlebynejden. En undersökning av huvudledstyperna*. Peter Slotte var tf biträdande professor i svenska vid Åbo Akademi 1975–1977. Han fortsatte sedan som forskare och specialforskare vid Forskningscentralen för de inhemska språken, först som redaktör och sedan 1981 som huvudredaktör för *Ordbok över Finlands svenska folkmål*. Han har vid sidan om redaktörskapet varit svensk namnsakkunnig vid Focis och också medverkat aktivt i arbetet på den omfattande boken *Suomen paikannimikirja*. Bland kollegerna har han uppskattats som ett osvikligt stöd i alla frågor som gäller dialekter, namn och språkhistoria. Han har innehaft och innehar många förtroendeuppdrag, bland annat som medlem av statens språkexaminsnämnd, medlem av SLS:s

språkvetenskapliga nämnd, ledamot av Hugo Bergroth-sällskapet och finländsk sakkunnig för Svenska Akademiens ordboksredaktion.

Slotte gick i pension 30.4.2009 och har efterträtt av Caroline Sandström.

Ny upplaga av Svenska ortnamn i Finland

Focis planerar en uppdatering av publikationen **Svenska ortnamn i Finland** som senast uppdaterades år 1984. Sedan dess har mycket skett med ortnamnen runt om i landet. Till exempel har namn på stadsdelar och kommuner kommit till och förändrats. Därför behöver en del namn uppdateras och andra föras in.

Svenska ortnamn i Finland är ett alfabetiskt lexikon över de centrala svenska ortnamnen i Finland. Det innehåller uppgifter om vad namnen betecknar och vilka deras eventuella finska motsvarigheter är. I förteckningen finns förutom namn på kommuner, stadsdelar och byar också andra namn av allmänt intresse, exempelvis namn på öar, fjärdar och större egendomar (*Stora Rantan* utanför Helsingfors, *Lockvattnet* mellan Korpo och Rimito samt *Kuddnäs* i Nykarleby).

Under år 2009 samlar Focis in material och under 2010 hoppas vi kunna ge ut den nya upplagan. Uppdateringen görs av Focis svenska namnvårdare, Leila Mattfolk och Maria Vidberg, men en expertgrupp har tillsatts som stöd för uppdateringen. I expertgruppen sitter förutom ortnamnsexperter från olika delar av Svenskfinland också en jurist och en finsk namnvårdare. Den nya upplagan kommer att ges ut både i bokform och på webben, med möjlighet till kontinuerlig uppdatering.

Den fjärde upplagan av Svenska ortnamn i Finland finns på Focis webbplats (<http://scripta.kotus.fi/www/verkkojulkaisut/ortnamn/>).

Ny språknämnd

På Forskningscentralen för de inhemska språken vårdar vi svenska, finska, samiska, finländskt teckenspråk samt romani. Enligt förordningen om Forskningscentralen är sakkunnigorganen inom Focis de fem språknämnderna för de olika språken. Nämnderna har som uppgift att inom respektive språk fatta beslut om språkliga rekommendationer av principiell eller allmän betydelse. Nu har **Svenska språknämnden i Finland** fått ny sammansättning för nästa treårsperiod (1.6.2009–31.5.2012).

I nämnden sitter följande personer: lagstiftningsrådet **Sten Palmgren**, ordförande (Justitieministeriets lagstiftningsavdelning), professor **Siv Björklund** (Vasa universitet, Institutionen för nordiska språk), lektor **Pamela Gran-skog** (lektor i modersmål och litteratur, Brändö gymnasium), chefredaktör **Lars Hedman** (ansvarig chefredaktör för Vasabladet och Österbotens Tidning), språkvårdaren **Mikael Reuter** (tidigare Forskningscentralens representant, numera extern medlem), specialforskaren **Eivor Som-mardahl** (Forskningscentralens representant), lektor **Sonja Vidjeskog** (lektor i svenska, Centret för språk och kommunikation vid Åbo Akademi). Nämndens sekreterare är **Pia Westerberg**.

Finskt handlingsprogram diskuterar finskans framtid

Det språkpolitiska handlingsprogrammet **Suomen kielen tulevaisuus** ('Finskans framtid') publicerades i maj. Även om finskan mår bra har dess domäner decimerats i Finland, främst inom teknologi och naturvetenskap men också i internationella sammanhang. Handlingsprogrammets mål är att skapa en bas som bidrar till att finskan även i framtiden kan förbli jämställd med andra språk. Parallellspråkighet är den bärande tanken i programmet. Handlingsprogrammet arbetar inte mot andra språk, vill inte för-ringa de andra språkens betydelse i Finland och

talar för mångsidiga språkkunskaper, men understryker att finskan ska förbli ett samhällsbärande språk i Finland.

Handlingsprogrammet diskuterar finskans och andra språks roll i skolor, högskolor och på universitet, som vetenskapsspråk, i företagsvärlden och medierna. Även språkteknologin, språklagstiftningen, språket i den nationella administrationen samt EU diskuterar. Handlingsprogrammet ger konkreta förslag till åtgärder. Exempelvis föreslås att finska staten ska ställa krav på Sverige i fråga om sverigefinskans ställning i alla kommuner med en betydande finskspråkig minoritet.

Handlingsprogrammet rekommenderar att finska staten tillsätter en arbetsgrupp för att utarbeta ett språkpolitiskt program för alla språk som används och studeras i Finland.

Handlingsprogrammet har skrivits av Auli Hakulinen, Jyrki Kalliokoski, Salli Kankaanpää, Antti Kanner, Kimmo Koskeniemi, Lea Laitinen, Sari Maamies och Pirkko Nuolijärvi och finns i elektroniskt format på <http://scripta.kotus.fi/www/verkkojulkaisut/julk7/> men också som bok.

År 2003 publicerade Marika Tandefelt och Svenska språknämnden i Finland ett förslag till handlingsprogram för svenskan i Finland. *Tänk om ... Svenska språknämndens förslag till handlingsprogram för svenskan i Finland* finns tillgänglig på http://scripta.kotus.fi/www/verkkojulkaisut/tank_om/

SAOL på nätet

Svenska Akademiens ordlista (trettonde upplagan, 2006) finns numera fritt tillgänglig på Svenska Akademiens webbplats. I den får man uppgifter om de 125 000 uppslagsorden, stavning, uttal, böjning och i vissa fall betydelse. Om man söker på ett ord visas den sida i boken där det sökta ordet står. Om ordet inte finns med bland uppslagsorden, visas den sida där det skulle ha stått.

Sedan 2007 finns det en mer avancerad ver-

sion av trettonde upplagan (SAOL Plus). SAOL Plus innehåller allt som står i den tryckta ordlistan och mycket mer. Där finns möjligheter till fritextsökning, korsordshjälp m.m. Man hittar i ordlistan även om man inte vet hur ordet stavas. Skriv "följdaktligen" och du kommer till *följaktligen*. Om du söker på "schanger" får du resultaten *genre, schanker, skanner, changera* och *skanner*. Man kan också söka på efterleder, t.ex. **gaffel* (*assiett-, eld-, fisk-, fram-, förlägg-, förskärrar-, hummer-, hö-, musköt-, sardin-, slyng-, smörgås-, stäm-, trancher-,* och *truckgaffel*) eller göra en sökning på alla finlandismer (369 st.). I SAOL Plus ges alla böjningsformer, till skillnad från pappersversionen och gratisversionen på nätet, där endast ett urval av dessa former presenteras. Böjningsformerna är också sökbara. I SAOL Plus har de drygt 10 000 ord som är nya jämfört med tolfte upplagan fått en särskild markering. Dessutom presenteras en lista över de drygt 5 000 ord som finns med i tolfte upplagan men inte i den trettonde.

SAOL på nätet finns på <http://www.saol.se/>. Där finns även information om SAOL Plus.

Attityderna viktigaste orsaken till språkbyte

Svenska litteratursällskapets språkvetenskapliga nämnd har tilldelat fil.mag. **Ludvig Forsman** (Svenskämnet vid Åbo Akademi) priset för bästa språkvetenskapliga avhandling pro gradu 2008. Prissumman är 1 000 euro.

Avhandlingen *Språkdöd i Gammalsvenskby* är en sociolingvistisk studie av språkbytesprocessen i Gammalsvenskby i Ukraina. Forsman har själv

Foto: Michael Karlsson

besökt Ukraina för att samla in intervjumaterialet, som han förtjänstfullt och med gedigen teoretisk förankring analyserar i sin avhandling.

När man talar om språkbyte och språkbevarande är det farligt att alltför starkt koppla ihop språkliga domänförluster med institutioner, säger Forsman. De svenskspråkigas attityder till sig själva samt andras attityd till dem spelar en viktig roll vid språkbytet. Attityd och vilja att använda och bevara språket är det avgörande elementet. Språket bevaras så länge vi vill att det finns och använder det i praktiken.

Även domänförluster ser ut att ha medverkat till språkbytet. Då domänbevarande institutioner försvinner är det enligt Forsman ett tecken på att samhället inte har ett så stort intresse att upprätthålla språket och även på att talarnas egen energi har falnat, då de inte orkar kämpa för att bevara sina institutioner. I Forsmans studie var den största orsaken till språkbytet att de svenskspråkiga själva gav upp sin rätt till identitet, eller i varje fall rätten till sitt språk. Minskningen av antalet svenskspråkiga till följd av utvandring verkar inte ha varit lika avgörande.

Språkvetenskapliga nämnden delar sedan år 1999 ut ett pro gradu-pris till en eller två filosofie magistrar för en utmärkt pro gradu-avhandling i nordiska språk/svenska eller i pedagogik med ett tema som är relevant för svenska språket. Avhandlingen ska ha godkänts vid ett finländskt universitet.

Ny, offensiv norsk språkpolitik

Stortinget i Norge går in för en ny och mer offensiv språkpolitik. Målet med språkpolitiken är att norskan ska kunna bestå som ett komplett och samhällsbärande språk genom att säkra det en fullvärdig status på alla samhällsområden. Stortinget kommer att utarbeta en språklag, som ska slå fast det norska språkets officiella status som huvudspråk och nationalspråk i Norge. Det norska teckenspråket får status som fullvärdigt språk.

Politiken innebär bland annat ett tydligare

språkpolitiskt ansvar för urfolksspråket samiskan, de nationella minoriteternas språk (kvenska och de två varianterna av romani) samt norskt teckenspråk. Det blir också ett uttalat mål att ta tillvara den språkliga mångfalden i det norska samhället.

Den nordiska språkgemenskapen och kunskaper i främmande språk är också viktiga element i språkpolitiken.

Språkrådet i Norge blir ett samordningsorgan för språk och språkbruk i alla delar av samhället. Rådet kommer förutom norskan att ansvara för minoritetsspråk, främmande språk och språkundervisning. Språkrådet får också som uppgift att samordna utvecklingen av norsk fackterminologi. Rådet får också ansvar för en norsk språkbank, som framför allt ska användas för språkteknologisk forskning och produktutveckling.

Även danskan ska stärkas

Den danska språkutredningen **Sprog til tiden** (2008) följs upp med en rad språkpolitiska förslag från den danska regeringen.

”Regeringen lægger stor vægt på, at dansk fortsat udvikles som et fuldt og helt sprog. Udfordringen er at give gode vilkår for, at dansk fortsat udvikler sig som et samfunds- og kulturbærende sprog og frem for alt at sikre, at alle, der har deres dagligdag i Danmark, også har mulighed for at tilegne sig et sikkert og nuanceret dansk, så vi alle kan deltage i samfundslivet på lige fod.” säger kulturministern Carina Christensen (Konservativt folkeparti, KF).

Regeringen pekar ut tre huvudområden där danskan ska stärkas: i hemmet, i daghemmen och förskolorna, i grundskolorna och i andra utbildningar samt på universiteten. Därtill ska det genomföras en kampanj som ökar uppmärksamheten på det danska språket.

Sprog til tiden finns på <http://www.kum.dk/sw69649.asp>

Ny språklag i Sverige befäster svenskan som huvudspråk

Svenska riksdagen har beslutat om en ny samlad språklag som börjar gälla den 1 juli. Det är en lag som omfattar hela språksamhället och lagfäster Sverige som ett flerspråkigt land. Svenskan är huvudspråket och finska, jiddisch, meänkieli, romani och samiska är nationella minoritetsspråk. Också det svenska teckenspråket har en särskild ställning som modersmål för döva.

– Det är bra att det slås fast att svenskan är huvudspråk i Sverige, och en viktig markering att lagen nämner också övriga språk i landet, säger Lena Ekberg, chef för Språkrådet. Både svenskan och den språkliga mångfalden behöver stärkas. Modersmålsundervisningen (hemspråksundervisningen) måste till exempel förbättras – det framkommer av rapporter från såväl Skolverket som Europarådet.

Som huvudspråk i Sverige ska svenskan kunna användas inom alla samhällsområden. Det ställer krav på att svenskan utvecklas och används också inom högre utbildning och forskning. Men lagen kunde ha varit skarpare när det gäller att hävda svenskans ställning inom dessa områden, likaså inom EU, menar Lena Ekberg.

– Det är beklagligt att man i lagförslaget tagit bort kravet på att använda tolkning från svenska till engelska när det erbjuds.

– Men i det stora hela är det en bra lag, och den är efterlängtd. Redan 1998 föreslog dåvarande Svenska språknämnden att svenskans ställning i Sverige borde lagfästas.

Språklagen är en allmänt hållen ramlag som talar om vilka skyldigheter samhället har. Därmed ligger ansvaret hos politiker och tjänstemän att se till att lagen inte bara blir tomma ord.

Sveriges minoritetsspråkshantering kritiserar

Sverige kritiserar av Europarådet för hur de nationella minoritetsspråken hanteras. Minoritetsspråken bör stärkas både i förvaltningen och i

utbildningen, anser Europarådet.

Sverige ratificerade år 2000 den europeiska stadgan om landsdels- eller minoritetsspråk. De grupper i Sverige som i dag är erkända som nationella minoriteter är judar, romer, samer, sverigefinnar och tornedalingar. Genom ratificeringen förband sig Sverige att folkrättsligt skydda de nationella minoriteterna och deras kultur och språk. Erkännandet av samiskan, finskan, meänkieli, romani och jiddisch som nationella minoritetsspråk i Sverige är ett uttryck för att dessa språk utgör en del av Sveriges kulturarv och att det finns behov av att skapa förutsättningar för att minoritetsspråken ska kunna bevaras som levande språk i landet.

Europarådet publicerade den 6 maj 2009 en tredje rapport om minoritetsspråkens situation i Sverige. I rapporten uppmanas Sverige att förstärka utbildningsmöjligheterna på minoritetsspråk.

Kommittén anser bland annat att Sverige bör bredda rätten att använda finska och samiska i kommunikation med myndigheter och säkerställa tillgången till utbildning i och på minoritetsspråken.

År 2007 rekommenderade Europarådet Finland bland annat att säkerställa tillgången till social- och hälsovårdstjänster på svenska och samiska, att stärka utbildningen på samiska, att vidta åtgärder för att skydda och främja enare- och skoltsamiskan, samt att utveckla utbildningen av romska lärare.

Slidkrans lanseras för mödomshinna

Myten om mödomshinnan har gjort alldeles för stor skada under alldeles för många år. Nu är det dags att en gång för alla säga som det är: det finns ingen hinna! Det säger RFSU, Riksförbundet för sexuell upplysning i Sverige. Därför har RFSU gett ut handboken "Slidkransen. Frågor och svar om myter kring mödom och oskuld".

– Vi introducerar ordet slidkrans som mycket bättre beskriver vad det är frågan om. Mödoms-

hinnan borde därmed kunna gå ur tiden, säger Åsa Regnér, generalsekreterare i RFSU.

Skriften innehåller information om hur det kvinnliga könet ser ut och vad slidkransen egentligen är. Den gör också upp med en mängd myter som omgärdar kvinnlig sexualitet och föreställningar om mödom och oskuld.

– Hela mytbildningen om mödomshinnan har skapats för att kontrollera kvinnors frihet och sexualitet, säger Alán Ali, ledamot av RFSU:s styrelse.

– I mitt jobb har jag sett otaliga exempel på hur myterna kring mödomshinnan och föreställningar om skuld och oskuld har skapat förvirring för unga kvinnor, säger barnmorskan Christina Rogala, som har lett arbetet med att producera skriften.

RFSU har använt ordet slidkrans i skrift första gången i boken Fittfakta (tredje upplagan, 2008).

Avhandling om My Fair Lady

Johan Franzon disputerade i maj i ämnet översättningsvetenskap. Hans avhandling **My Fair Lady på skandinaviska – En studie i funktionell sångöversättning** beskriver sång- och musikalöversättandets villkor, svårigheter och möjligheter. Målet med arbetet är att skärskåda de särskilda hänsyn som behöver tas för att översättningarna ska fungera: den ska vara lik originalsången men också en sångbar och spelbar text. Avhandlingen presenterar en modell för analys av sångöversättaruppdraget med utgångspunkt i dessa krav. I undersökningen jämförs tre översättningar som uppfyllde dessa krav: de svenska, norska och danska översättningarna av musikalerna *My Fair Lady* (Lerner och Loewe 1956), som gjordes 1959–1960 (av Gösta Rybrant, André Bjerke, Holger Bech och Arvid Müller) och sedan dess fortfarande är i bruk.

Översättningarna gjordes på uppdrag av en och samme teaterproducent, till tre nära besläktade språk och för teateruppsättningar, som hade som mål att på alla sätt efterlikna originalet. Men de 16 sånger som ingår i musikalerna ser ändå avse-

vårt olika ut på den språkliga textytan. En slutsats är att sångöversättning innebär ett kreativt, omtolkande textarbete, där översättaren måste kombinera och välja mellan bevarande och bearbetning av källtextens kvaliteter på flera olika sätt.

Analysmodellen är användbar för analys och bedömning av all slags sång- och teateröversättning. Avhandlingen visar att 10–50 % av de översatta sångerna är tillägg av översättarens egna ord. Att dessa ändå fungerat måste bero på att översättarna, samtidigt och i stället, tagit andra hänsyn: till musikens form, som när "I've grown accustomed to her face" blivit "Jeg ble fortrolig med ditt sinn"; till den dramatiska världen, som när en tillagd fras "ska jag gå på närmsta pub" anknyter till Londonmiljön; till sceniskt agerande, som när "Show me" inte översätts "vis det" utan "Fang meg!"; och slutligen till slagkraften i presentationen för en ny publik, som när "I will never let a woman in my life" översätts med en anspelning på Runeberg: "jag släpper ingen jäkel över bron". Det är några av flera sätt att uppfylla målet att sången ska låta bra i det sammanhang den ska fungera i.

Opponent vid disputationen var Sirkku Aaltonen från Vasa universitet. Kustos var professor Inkeri Vehmas-Lehto vid Institutionen för översättningsvetenskap vid Helsingfors universitet.

Avhandling om stereotyper om Sverige

Varifrån härstammar de attityder till och fördomar mot Sverige som fortfarande förekommer i dagens Finland? Bland annat på den här frågan kan man få ett svar i Ainur Elmgrens nyutkomna doktorsavhandling **Den allra käraste fienden. Svenska stereotyper i finländsk press 1918–1939**.

Ainur Elmgren, som är forskare vid Historiska institutionen vid Lunds universitet, har i sin doktorsavhandling granskat hur finländska kulturjournalister under mellankrigstiden beskrev Sverige. Att det rädde starka politiska motsättningar inom den unga nationen Finland märks tydligt i

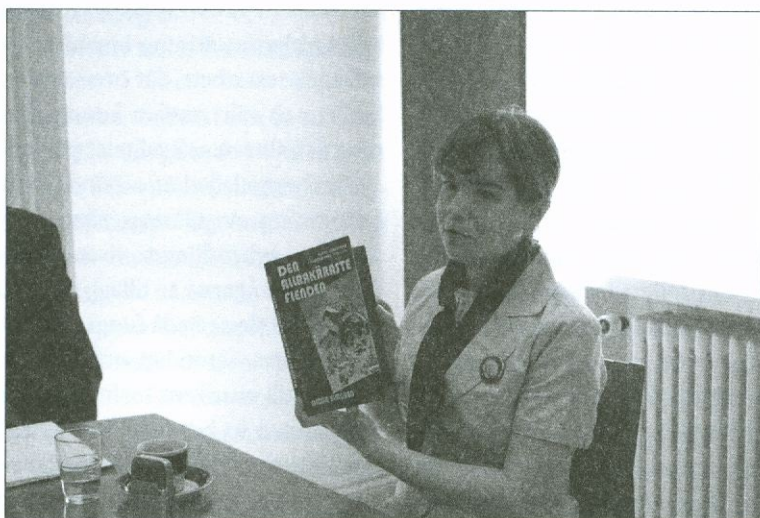

Foto: Helena Andersson

Ainur Elmgren har doktorerat på stereotypier.

kulturskrifterna som Elmgren undersökt – Sverige målas upp som allt från Finlands fiende till ett paradiset på jorden.

Elmgren är född och uppvuxen i Sverige, men har finska föräldrar och har gått en del av sin skoltid i Tyskland och Finland. Hon gick gymnasiet i Finland och blev då förvånad över den negativa bild av Sverige som hon mötte. En bakomliggande orsak till den här bilden hittar man i den politiska situationen under mellankrigstiden. Inbördeskriget hade krossat föreställningen om finländarna som ett enat och strävsamt folk och både svensk- och finskspråkiga intellektuella hade skakats i grunden. Kulturpressen såg det då som sin uppgift att uppfostra folket. De borgerliga segrarna sopade den inre splittringen under mattan för att skapa en stereotyp självbild av finländarna som ett enat folk, vilket bl.a. resulterade i en negativ bild av Sverige. Sverige konstruerades som en extrem motsats för att bekräfta Finlands egen "unika" identitet.

Den här fiendebilden var dock bara avsedd för en inhemsk publik, och parallellt med den producerades det även en annan bild av Sverige uti-

från verkliga möten mellan svenskar och finländare. Den här bilden kommer fram i reseskildringar, i vilka svenskarna prisas för sin öppenhet och värme. Elmgrens övergripande tes är att bilden av Sverige säger mer om finländarnas inbördes politiska och ideologiska maktkamper än om den faktiska relationen till Sverige – och det är därför som både extremt negativa och extremt positiva stereotyper om Sverige kunnat uppstå utan direkta konsekvenser för relationerna mellan länderna.

Grunden till en del aversioner mot finlands-svenskar, som även på senare år förekommit på finskt håll, tillkom också den under mellankrigstiden; finlandssvenskarna uppfattades som trofasta mot Sverige och därför inte som riktiga finländare, utan närmast som svenskar i Finland. Men i verkligheten kände inte alla finlands-svenskar varmt för Sverige, utan en del konservativa finlandssvenskar vägrade på 1920-talet befalla sig med det nya "pacifistiska och socialistiska" Sverige. Den finlandssvenska vänsterpressen gav däremot en väldigt positiv bild av Sverige och landets framväxande folkhemsprojekt.

Hela världens språk i ett nötskal

Ar 2005 utkom **World Atlas of Language Structures** (bok + cd-rom) på Oxford University Press. Sedan 2008 finns den fritt tillgänglig på adressen <http://www.wals.info/>. Denna språk-databas visar den geografiska spridningen för 120 strukturella egenskaper i 2650 språk i fråga om fonetik, morfologi, syntax, grammatiska kategorier och lexikon.

WALS består av 141 kartor med beskrivande texter om olika språkliga egenskaper. Kartorna visar var språken med de olika egenskaperna talas i världen. Eftersom språken finns med i databasen och på kartorna oberoende av antalet talare, så är de minsta, hotade språken välrepresenterade.

För Finlands del finns finskan, svenskan, nord-samiskan och det finska teckenspråket representerade. Tyvärr finns inte enaresamiskan, skoltsamiskan, romani eller det finlandssvenska teckenspråket med. I Estland talas bara estniska, inte ryska, enligt databasen.

Man kan alltså göra intressanta jämförelser mellan olika språk. Man får exempelvis veta att

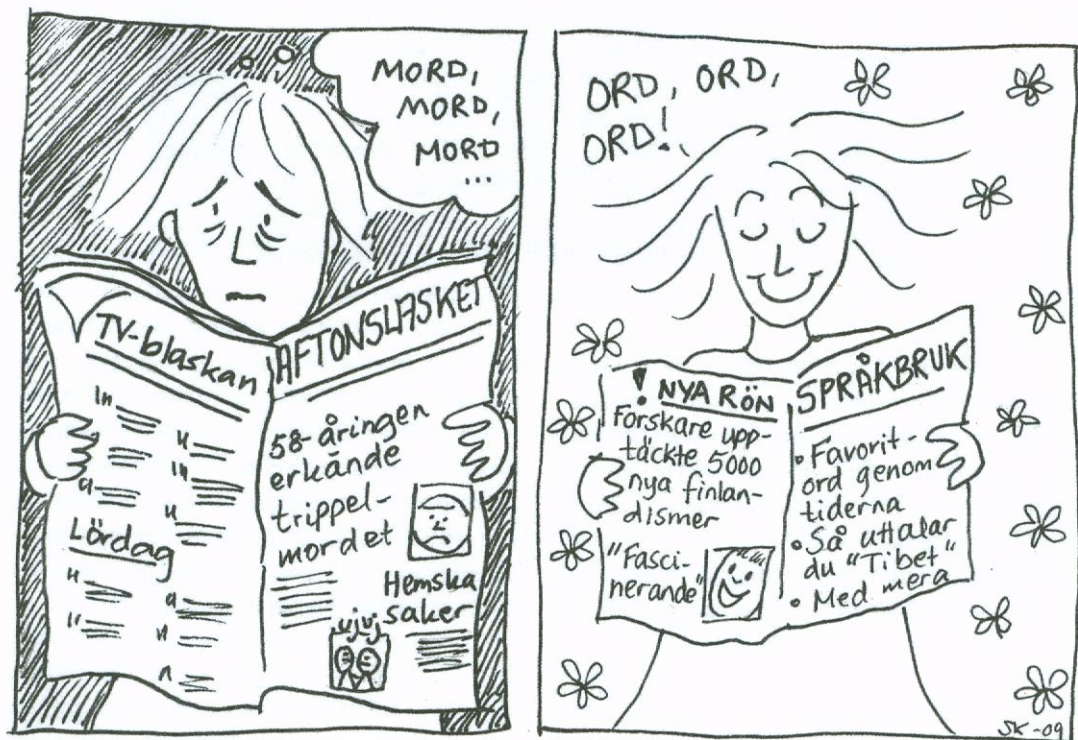
ordet för *te* i 81 olika språk ursprungligen kommer från min nan-kinesiskans *te* (t.ex. finskan och svenskan) och i 109 språk från mandarinkinesiskans *chá* (t.ex. ryskan). I 40 språk har ordet ett annat ursprung.

WALS Online är resultatet av ett samarbete mellan Max Planck-institutet (Max-Planck-Institut für evolutionäre Anthropologie) och Max Planck Digital Library.

Svenskt översättarlexikon på webben

Världens författare kommer till oss via översättningar och genom enskilda översättares arbete. I databasen **Svenskt översättarlexikon** blir översättarna synliga med biografi, porträtt och verkförteckning. Databasen publiceras av Södertörns högskolebibliotek i Sverige och har utvecklats under medverkan av litteraturvetare, språkhistoriker, översättare och kritiker. Tjänsten lanserades i maj 2009. Lexikonet utvidgas kontinuerligt med nya artiklar. Databasen hittar du på <http://www.oversattarlexikon.se/>

Strippen

Susanna Karjalainen